

Черепаха

Анатолій Косматенко

Край берега спіймали діти Черепаху.
Що галасу, що радощів було!
Мерщій майнули у село —
У літеплі скупали бідолаху
Й замислились: яке зробити їй житло?
Чи на соломці спатиме, чи на перині?
Та хтось сказав, що любить спати у піску.
Тож гостю поселили в хаті у кутку.
Пісок знайшли і їжу принесли в хустині:
Цибульку, огірки, шматочки ріпи й дині.
Але найбільш припав їй до смаку
Біленький хліб у молочку:
Глитала — панцир ходором ходив по спині!
Нараз,
Хоч ласощі були й під самим носом
І все, здавалось би, гаразд,
Застигла гостя, наче під гіпнозом...
Нікого і ніщо не поміча,
Щось заяскрілося в очах...
Еге! Почулась музика із приймача —
Так от що захопило розумаху!
Від того дня для слухача
Лились мелодії з програвача —
Бізе, чи Лисенка, чи Баха...
Поглянуть любо: як сприймала їх тімаха!

А ти? А ти все музику й поезію ганьбиш?
Лиш цифри й формули боготвориш?
Невже і досі, горопахо,
Ти в дечім не доріс до Черепахи?!